

Η Επιστολή των 200+ Καθηγητών Πανεπιστημίων προς τον Αμερικανό πρόεδρο Ομπάμα

18 Μαΐου, 2009

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο Μπαράκ Ομπάμα
Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής
Λευκός Οίκος
1600 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20500

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Με την παρούσα επιστολή, οι υπογράφωντες ζητούμε με κάθε σεβασμό την παρέμβασή σας για να τακτοποιηθούν συντρίμια ιστορικής αταξίας που άφησε πίσω της στη νοτιοανατολική Ευρώπη η προηγούμενη κυβέρνηση των ΗΠΑ.

Στις 4 Νοεμβρίου 2004, δύο ημέρες μετά την επανεκλογή του Προέδρου George W. Bush, η κυβέρνησή του ομόφωνα αναγνώρισε τη “Δημοκρατία της Μακεδονίας”. Αυτή η πράξη όχι μόνο κατέλυσε γεωγραφικά και ιστορικά δεδομένα, αλλά και έδωσε έναυσμα να ξεσπάσει μια επικίνδυνη επιδημία ιστορικού ρεβιζιονισμού, του οποίου το πιο προφανές σύμπτωμα είναι η καταχρηστική οικειοποίηση από την κυβέρνηση των Σκοπίων του πιο διάσημου Μακεδόνα, του Μέγα Αλέξανδρου.

Πιστεύουμε ότι αυτή η ανοησία έχει ξεπεράσει κάθε όριο και ότι οι ΗΠΑ δεν έχουν καμιά δουλειά να υποστηρίξουν την παραποίηση της ιστορίας. Ας κάνουμε μια ανασκόπηση των δεδομένων: (Η τεκμηρίωση αυτών των δεδομένων βρίσκεται στο:

<http://macedonia-evidence.org/documentation.html>).

Η εν λόγω περιοχή, με τη σύγχρονη πρωτεύουσά της τα Σκόπια, ονομαζόταν στην αρχαιότητα Παιονία. Τα όρη Βαρνούς και Όρβηλος (που σχηματίζουν σήμερα τα βόρεια σύνορα της Ελλάδας) αποτελούν ένα φυσικό όριο που χώριζε και χωρίζει τη Μακεδονία από τη βόρεια γείτονά της. Η μόνη πραγματική σύνδεση βρίσκεται κατά μήκος του Αξιού/Βαρδάρη ποταμού αλλά ακόμα και αυτή η κοιλάδα δεν σχηματίζει μία δίοδο επικοινωνίας γιατί τέμνεται από χαράδρες.

Αν και είναι αλήθεια ότι οι Παίονες υποτάχθηκαν στο Φίλιππο Β΄, πατέρα του Μεγάλου Αλέξανδρου, το 358 π.Χ., δεν ήταν Μακεδόνες και δεν ζούσαν στη Μακεδονία. Παρομοίως, για παράδειγμα, οι Αιγύπτιοι που κατακτήθηκαν από τον Αλέξανδρο, μπορεί μεν να κυβερνούσαν από τους Μακεδόνες, συμπεριλαμβανομένης και της γνωστής Κλεοπάτρας, αλλά δεν υπήρξαν ποτέ οι ίδιοι Μακεδόνες και η Αίγυπτος δεν ονομάστηκε ποτέ Μακεδονία.

Αντίθετα, η Μακεδονία και οι Μακεδόνες Έλληνες βρίσκονταν για τουλάχιστον 2500 χρόνια εκεί ακριβώς όπου είναι η σύγχρονη ελληνική περιφέρεια της Μακεδονίας. Ακριβώς η ίδια σχέση ισχύει για την Αττική και τους Αθηναίους Έλληνες, το Άργος και τους Αργείους Έλληνες, την Κόρινθο και τους Κορινθίους Έλληνες κ.ο.κ.

Δεν κατανοούμε πώς οι σύγχρονοι κάτοικοι της αρχαίας Παιονίας, που μιλούν Σλάβικα - μια γλώσσα που εισήχθη στα Βαλκάνια περίπου μια χιλιετία μετά το θάνατο του Αλέξανδρου - μπορούν να διεκδικούν τον Αλέξανδρο για εθνικό τους ήρωα. Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν εξ ολοκλήρου και αδιαμφισβήτητα Έλληνας. Ο προ-προ-προπάππος του, Αλέξανδρος Α΄, αγωνίστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες όπου η συμμετοχή επιτρεπόταν μόνο σε Έλληνες.

Ακόμα και πριν από τον Αλέξανδρο Α΄ οι Μακεδόνες τοποθετούσαν τις προγονικές τους ρίζες στο Άργος και πολλοί από τους βασιλείς τους χρησιμοποιούσαν την κεφαλή του Ηρακλή - του κατεξοχήν Έλληνα ήρωα - στα νομίσματά τους.

Ο Ευριπίδης - που πέθανε και θάφτηκε στη Μακεδονία - έγραψε το έργο του «Αρχέλαος» προς τιμήν του μεγάλου θείου του Αλέξανδρου και το έγραψε στα ελληνικά. Όσο βρισκόταν στη Μακεδονία, ο Ευριπίδης έγραψε ακόμα τις Βάκχες, επίσης στα ελληνικά. Κατά συνέπεια, το Μακεδονικό κοινό μπορούσε να καταλάβει τι έγραψε και τι άκουγαν.

Ο πατέρας του Αλέξανδρου, Φίλιππος, κέρδισε αρκετές νίκες σε ιππικούς αγώνες στην Ολυμπία και τους Δελφούς, τα δύο πιο ελληνικά από όλα τα ιερά της αρχαίας Ελλάδας, όπου δεν επιτρεπόταν σε μη-Έλληνες να αγωνιστούν. Ακόμα πιο σημαντικό, ο Φίλιππος ορίστηκε διοργανωτής των Πύθιων Αγώνων στους Δελφούς το 346 π.Χ. Με άλλα λόγια, ο πατέρας του Μεγάλου Αλέξανδρου και οι πρόγονοί του ήταν εξολοκλήρου Έλληνες. Η ελληνική γλώσσα ήταν η γλώσσα που χρησιμοποιούσε ο Δημοσθένης και η πρεσβεία του από την Αθήνα όταν επισκέπτονταν τον Φίλιππο επίσης το 346 π.Χ. Ένας άλλος Έλληνας του Βορρά, ο Αριστοτέλης, πήγε να σπουδάσει για περίπου 20 χρόνια στην Ακαδημία του Πλάτωνα. Στη συνέχεια, επέστρεψε στη Μακεδονία και έγινε ο δάσκαλος του Αλέξανδρου Γ΄. Μιλούσαν Ελληνικά στην σχολή που σώζεται ακόμα και σήμερα κοντά στη Νάουσα, στην Ελληνική Μακεδονία.

Ο Αλέξανδρος είχε μαζί του σε όλες του τις εκστρατείες την έκδοση του Αριστοτέλη της Ιλιάδας του Ομήρου. Ο Αλέξανδρος διέδωσε την ελληνική γλώσσα και τον πολιτισμό σε όλη του την αυτοκρατορία, ιδρύοντας πόλεις και εγκαθιστώντας εκπαιδευτικά κέντρα. Εξού και βρίσκουμε επιγραφές που αφορούν χαρακτηριστικούς ελληνικούς θεσμούς όπως είναι το γυμνάσιο τόσο μακριά όσο στο Αφγανιστάν. Είναι γραμμένες στα Ελληνικά.

Προκύπτουν οι εξής ερωτήσεις: Γιατί ήταν η Ελληνική γλώσσα η *lingua franca* σε όλη την επικράτεια του Αλέξανδρου αν αυτός ήταν “Μακεδόνας”; Γιατί γράφτηκε η Καινή Διαθήκη στα Ελληνικά;

Οι απαντήσεις είναι ξεκάθαρες: **ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν Έλληνας, όχι Σλάβος, και οι Σλάβοι και η γλώσσα τους δεν σχετίζονταν με τον Αλέξανδρο ή την πατρίδα του παρά 1000 χρόνια αργότερα.** Αυτό μας φέρνει πίσω στη γεωγραφική περιοχή που ήταν γνωστή στην αρχαιότητα ως Παιονία. Γιατί οι άνθρωποι που κατοικούν σε αυτήν την περιοχή σήμερα αποκαλούν τους εαυτούς τους Μακεδόνες και τη χώρα τους Μακεδονία; Γιατί να κλέψουν μια απόλυτα ελληνική μορφή για εθνικό τους ήρωα;

Οι αρχαίοι Παίονες μπορεί να ήταν ή να μην ήταν Έλληνες, πάντως σίγουρα έγιναν ελληνίζοντες, και δεν υπήρξαν ποτέ Σλάβοι. Επίσης δεν ήταν Μακεδόνες. Η αρχαία Παιονία ήταν ένα μέρος του Μακεδονικού κράτους, όπως ήταν η Ιωνία και η Συρία και η Παλαιστίνη και η Αίγυπτος και η Μεσοποταμία και η Βαβυλωνία και η Βακτρία και πολλές άλλες περιοχές. Μπορεί λοιπόν να έγιναν προσωρινά “Μακεδονικές” αλλά καμιά δεν ήταν ποτέ “Μακεδονία”. Η κλοπή του Φίλιππου και του Αλέξανδρου από μια χώρα που δεν ήταν ποτέ η Μακεδονία δεν μπορεί να δικαιολογηθεί.

Οι παραδόσεις της αρχαίας Παιονίας ωστόσο θα μπορούσαν να υιοθετηθούν από τους τωρινούς κατοίκους αυτής της γεωγραφικής περιοχής με αρκετά αιτιολογικά. Η επέκταση του γεωγραφικού όρου “Μακεδονία” ώστε να καλύπτει τη νότια Γιουγκοσλαβία δεν στέκει. Ακόμα και στον ύστερο 19ο αιώνα αυτή η λάθος χρήση υπονοούσε μη υγιείς εδαφικές βλέψεις.

Το ίδιο κίνητρο βρίσκεται και σε σχολικούς χάρτες που δείχνουν την ψευδο-μεγάλη Μακεδονία να εκτείνεται από τα Σκόπια μέχρι τον Όλυμπο και να επιγράφεται στα Σλαβικά. Ο ίδιος χάρτης και οι διεκδικήσεις του βρίσκεται σε ημερολόγια, αυτοκόλλητα αυτοκινήτων, χαρτονομίσματα κλπ που κυκλοφορούν στο νέο κράτος από τότε που διακήρυξε την

ανεξαρτησία του από τη Γιουγκοσλαβία το 1991. Γιατί να επιχειρεί μια τέτοια ιστορική ανοησία μια φτωχή νέα χώρα, εσωτερική και περικυκλωμένη από στερία; Γιατί να κοροϊδεύει θρασύτατα και να προκαλεί τη γείτονά της;

Όπως και να θέλει κανείς να χαρακτηρίσει μια τέτοια συμπεριφορά, σίγουρα δεν πρόκειται για πίεση για ιστορική ακρίβεια, ούτε για σταθερότητα στα Βαλκάνια. Είναι λυπηρό ότι οι ΗΠΑ έχουν ενισχύσει και ενθαρρύνει τέτοια συμπεριφορά. Στρεφόμεστε σε Εσάς, Κύριε Πρόεδρε, για να ξεκαθαρίσετε στην κυβέρνηση των Σκοπίων ότι δεν μπορεί να εισέλθει στην οικογένεια των χωρών της ΕΕ και του NATO όσο επιχειρεί να οικοδομήσει την εθνική της ταυτότητα εις βάρος της ιστορικής αλήθειας. Η κοινωνία μας από κοινού δεν μπορεί να επιβιώσει όταν η ιστορία αγνοείται, πολύ λιγότερο δε όταν η ιστορία κατασκευάζεται για να εξυπηρετήσει αμφίβολα κίνητρα.

Με εκτίμηση,

NAME	TITLE	INSTITUTION
Harry C. Avery,	Professor of Classics,	University of Pittsburgh (USA)
Dr. Dirk Backendorf,	Akademie der Wissenschaften und der Literatur Mainz	(Germany)
Elizabeth C. Banks,	Associate Professor of Classics (ret.),	University of Kansas (USA)
Luigi Beschi,	professore emerito di Archeologia Classica,	Università di Firenze (Italy)
Josine H. Blok,	professor of Ancient History and Classical Civilization,	Utrecht University (The Netherlands)
Alan Boegehold,	Emeritus Professor of Classics,	Brown University (USA)
Efrosyni Boutsikas,	Lecturer of Classical Archaeology,	University of Kent (UK)
Keith Bradley, Eli J. and Helen Shaheen	Professor of Classics, Concurrent Professor of History,	University of Notre Dame (USA)
Stanley M. Burstein,	Professor Emeritus,	California State University, Los Angeles (USA)
Francis Cairns,	Professor of Classical Languages,	The Florida State University (USA)
John McK. Camp II,	Agora Excavations and Professor of Archaeology,	ASCSA, Athens (Greece)
Paul Cartledge,	A.G. Leventis Professor of Greek Culture,	University of Cambridge (UK)
Paavo Castrén,	Professor of Classical Philology Emeritus,	University of Helsinki (Finland)
William Cavanagh,	Professor of Aegean Prehistory,	University of Nottingham (UK)
Angelos Chaniotis,	Professor, Senior Research Fellow,	All Souls College, Oxford (UK)
Paul Christesen,	Professor of Ancient Greek History,	Dartmouth College (USA)
Ada Cohen,	Associate Professor of Art History,	Dartmouth College (USA)
Randall M. Colaizzi,	Lecturer in Classical Studies,	University of Massachusetts-Boston (USA)
Kathleen M. Coleman,	Professor of Latin,	Harvard University (USA)
Michael B. Cosmopoulos, Ph.D.,	Professor and Endowed Chair in Greek Archaeology,	University of Missouri-St. Louis (USA)
Kevin F. Daly,	Assistant Professor of Classics,	Bucknell University (USA)
Wolfgang Decker,	Professor emeritus of sport history,	Deutsche Sporthochschule, Köln (Germany)
Luc Deitz,	Ausserplanmässiger Professor of Mediaeval and Renaissance Latin,	University of Trier (Germany), and Curator of manuscripts and rare books, National Library of Luxembourg (Luxembourg)
Michael Dewar,	Professor of Classics,	University of Toronto (Canada)

John D. Dillery, Associate Professor of Classics, University of Virginia (USA)
Sheila Dillon, Associate Professor, Depts. of Art, Art History & Visual Studies and Classical Studies, Duke University (USA)
Douglas Domingo-Forasté, Professor of Classics, California State University, Long Beach (USA)
Pierre Ducrey, professeur honoraire, Université de Lausanne (Switzerland)
Roger Dunkle, Professor of Classics Emeritus, Brooklyn College, City University of New York (USA)
Michael M. Eisman, Associate Professor Ancient History and Classical Archaeology, Department of History, Temple University (USA)
Mostafa El-Abbadi, Professor Emeritus, University of Alexandria (Egypt)
R. Malcolm Errington, Professor für Alte Geschichte (Emeritus) Philipps-Universität, Marburg (Germany)
Panagiotis Faklaris, Assistant Professor of Classical Archaeology, Aristotle University of Thessaloniki (Greece)
Denis Feeney, Giger Professor of Latin, Princeton University (USA)
Elizabeth A. Fisher, Professor of Classics and Art History, Randolph-Macon College (USA)
Nick Fisher, Professor of Ancient History, Cardiff University (UK)
R. Leon Fitts, Asbury J Clarke Professor of Classical Studies, Emeritus, FSA, Scot., Dickinson College (USA)
John M. Fossey FRSC, FSA, Emeritus Professor of Art History (and Archaeology), McGill University, Montreal, and Curator of Archaeology, Montreal Museum of Fine Arts (Canada)
Robin Lane Fox, University Reader in Ancient History, New College, Oxford (UK)
Rainer Friedrich, Professor of Classics Emeritus, Dalhousie University, Halifax, N.S. (Canada)
Heide Froning, Professor of Classical Archaeology, University of Marburg (Germany)
Peter Funke, Professor of Ancient History, University of Muenster (Germany)
Traianos Gagos, Professor of Greek and Papyrology, University of Michigan (USA)
Robert Garland, Roy D. and Margaret B. Wooster Professor of the Classics, Colgate University, Hamilton NY (USA)
Douglas E. Gerber, Professor Emeritus of Classical Studies, University of Western Ontario (Canada)
Hans R. Goette, Professor of Classical Archaeology, University of Giessen (Germany); German Archaeological Institute, Berlin (Germany)

... Συνολικά **305 υπογραφές ως τις 15 Ιουνίου 2009**. Δείτε τις υπόλοιπες υπογραφές στο αγγλικό κείμενο.

cc: J. Biden, Vice President, USA
H. Clinton, Secretary of State USA
P. Gordon, Asst. Secretary-designate, European and Eurasian Affairs
H.L Berman, Chair, House Committee on Foreign Affairs
I. Ros-Lehtinen, Ranking Member, House Committee on Foreign Affairs
J. Kerry, Chair, Senate Committee on Foreign Relations
R.G. Lugar, Ranking Member, Senate Committee on Foreign Relations
R. Menendez, United States Senator from New Jersey.